

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens septem Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine septimus, est de Oratione
... Septimus, & latissimus, de Beneficiis Ecclesiasticis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

De publicatione resignationum. §. 6

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76561)

eo quod in carcere à potestate laica detineatur. Non ergo mirum est, quod talis resignatio statuat nulla, imò ex huiusmodi textu non leue argumentum sanctorum ad probandam reliquas resignaciones meticolosas validas esse siquidem in aliis textibus non videntur verbis ita nullitatem declarantibus; nullibi enim diximus; nullius omnino decernimus esse firmitatis; vniuersalis enim negatiua omnem firmitatem excludit. Item verbum *decernimus*, denotat nouam ius induci, iuxta Glossa in cap. eos. de sententia ex commun. in 6. & clem. fin. de atate. & qualis. & clem. 1. de causa possess. & propriet. & clem. 2. de appell. & clem. 1. de literas de prebendis. & clem. 2. de rebus eccles. no alienand. Ad tertium concedo electionem meticolosam esse ipso iure nullam; quia ita expresse in suprad. textu cauetur; sed nego inde inferri renunciationem esse. Quia nec sunt contraria neq. est eadem ratio; cum electio ius publicum respiciat, renunciatio ius priuatum. Simile vero de matrimonio, & ingressu religionis non videtur, eo quod sunt status perpetui, & indissolubiles, non autem acceptio, vel renuntiatio beneficii.

6 Secundo dubitabis de resignatione facta beneficii, quo es spoliatus, an inquam, talis resignatio veniat etiam rescindenda? Respondeo rescindendam venire ob presumptionem coactionis. Nullus enim presumi potest spoliatus cedere sponte suo beneficio, ex textu expresse in cap. solliciti. de restitut. spoliat. & ibi gloss. & doctores. Debet tamen petens restitutionem probare tum spoliationem violentam, tum tempore spoliationis ius saltem coloratum in beneficio habere. Alias repelli poterit.

7 Patitur tamen hæc conclusio aliquas limitationes. Prima si coram iudice idoneo, ex cuius presentia cessare violentia potest, resignationem spoliatus faceret. Quia tunc restitui non deberes, eo quod cesset presumptio resignationem ex priorivoluntate, qua fuit spoliatus natam esse. sic Abbas in suprad. c. solliciti num. 10. Flamin. aliis relatis, lib. 13. quest. 5. num. 22. Azor. 2. p. in sit. moral. lib. 7. cap. 26. q. 7. Secunda limitatio est, an resignatio post spoliationem breui tempore contingat. Nam si post annum facta est, cessat presumptio violentiæ continuatæ. Flamin. 4. 1. Azor. dicta q. 7. Tertia limitatio est, ne resignatio fiat per procuratorem ante spoliationem sponte electam. Quia ex electione spontanea procuratoris cessat presumptio, quæ ex spoliatione nascitur. Azor. supra.

8 Tertio dubitabis de renunciatione dolo, seu fraude facta, an ipso iure nulla sit, an veniat annullanda? Credo probabilius esse ipso iure nullam. Quia deceptio tollit omni modo libertatem, quam metus dimittit, & probat Glossa in cap. suggestum. verbo decipiat. 7. q. 1. Azor. 2. p. lib. 7. c. 26. q. 3. & 4. Neque obstant text. in cap. redintegranda. 3. q. 1. & alij ibi relati à Gloss. ubi dolo, & violentia æquiparantur, quia æquiparantur quoad redintegrationem, ita vt omnia sic dimissa redintegrari debeant, sed diuerso modo, nam ea quæ dimissa sunt ex metu, redintegrantur quodius, & possessionem; quia ius, & possessio amissa est: quæ dimissa sunt ex dolo, solum redintegrantur de facto, non de iure, quia solum de facto, & non de iure dimissa sunt.

9 Præter supradictas condiciones ex parte resignantis, alia condicio, ex stylo cutiæ inducta est pro resignatione beneficiorum residentialium expostulantium, maxime si sint in fauorem, seu sub reservatione pensionis, nempe vt resignans saltem triennio beneficium possederit. Quapropter tenetur declarare tempus, à quo beneficium habuit. Nam si breue est, non admittitur eius resignatio: Flamin. de resignat. lib. 3. q. 2. m. 2. 1. Garc. 11. p. cap. 3. a. n. 45.

Conditioes vero ex parte resignatarij, & beneficii resignati, & superioris admittentis resignationem ex supradictis liquent.

§. VI

De publicatione resignationum

- 1 Statuitur regula Cancellariæ.
- 2 Finis huius constitutionis.
- 3 Comprehendit omnia beneficia cuiuscunque sint qualitatis.
- 4 Excipiuntur beneficia consistorialia.
- 5 Comprehendit constitutio quoslibet exemptos etiam Cardinales.
- 6 Et quoslibet resignationem etiam simplicem coram Pontifice factam.
- 7 Esto nulla sit resignatio ex aliqua resignatarij incapacitate.
- 8 Item comprehendit publicatio beneficia resignata vacantia ob non factam publicationem.
- 9 Extenditur ab aliquibus hac publicatio ad coadiutoriam cum futura successione. Sed non admittitur.
- 10 Statuitur tempus, intra quod hac publicatio faciendâ est.
- 11 Item locus in quo debet publicatio fieri.
- 12 Item modus publicationis.
- 13 Pæna imposta non publicantibus, aut possessionem non capiuntibus expenduntur.

- 14 Imperari possunt beneficia ob non factam publicationem.
- 15 Quis et probandum est factam non esse.

1 Stat regula Cancellariæ de publicandis resignationibus de sumpta ex constitutione Greg. XIII. quæ incipit, *Humano iuri*, & est in bullario 87. in ordine, quam curia Romana obliuiscit, & ad verbum refert Flamin. Paris. de resignat. lib. 11. in præf. n. 5. Quarantæ in summ. bullar. verbo beneficiorum resignationum publicationem. Prosper de Aug. in additionib. ea, inquam, reuocata est vel in totum, vel magna ex parte constitutio Striti IV. & Pij V. quarum meminit Azor. 2. p. in sit. mor. lib. 7. c. 4. q. 7. Gregor. igitur XIII. in supradicta constitutione statuit, omnes resignaciones etiam ex causa permutacionis, de quibuscunque beneficiis, nec non cessiones litis, & iuribus beneficii per cessionarium tempore cessionis non possessi factas in manibus Papæ, & super eis provisiones, seu mandata de provisione publicari debere cum litteris Apostolicis desuper confectis intra sex menses, si ea beneficia citra menses existant, nouem vero menses, si ultra menses extiterint: qui menses numerandi sunt à data prima concessione gratiæ, non autem à die prædicti confectus. Quod si resignaciones, cessiones, &c. etiam ex causa permutacionis factæ fuerint extra curiam non possessi legati à latere Episcopi, aut alterius collatoris, teneatur collator intra mensem vel resignationem admittere, vel reiicere, & si illam admittit, intra idem tempus negotium absoluerit; alioquin beneficium ad Sedem Apostolicam deuoluitur, & ordinarius ex vice potestatis disponendi de beneficio priuatur; ipse vero resignatarius tenetur intra tres menses à die sibi factæ provisionis eam publicare, & possessionem beneficii capere: publicatio autem faciendâ est in Ecclesia in qua situm est beneficium, vel in Ecclesia, si in pluribus sit, & in Cathedrali: si vero beneficium est in cathedrali: ibi est promulgandum: si beneficium sit rurale, quia populo, conuentuique caret, publicari debet in parochiali, intra cuius limites continetur, & in Cathedrali: Quod si locus sit pæste, bellus, aliove impedimento infectus, publicatio fieri debet in parochiali viciniore. Modus publicationis statuitur, vt fiat cum admissurum solemniter frequens populus conuenerit, ostentis litteris Apostolicis, vel eorum transumpto, & alta, intelligibilique voce explicatis, tum resignatione beneficii, tum nominibus resignantis, & resignatarij, insperpetue vt valis Ecclesiæ hæc publicatio apponatur. Si beneficium fuerit litigiosum eodem modo publicandum est, & vigore litterarum Apostolicarum apprehendere resignatarius possessionem intra supradictum tempus debet: quod si proper litem, aliudve impedimentum prælatæ requirit, instare debet apud executorum pro illarum litterarum executione. Tandem subdit Pontifex, his non sctuaris gratiam esse irritam, & inanem, nullamque aliam gratiam super huiusmodi beneficio, seu iure cesso iis quibus concessa fuerit suffragari, sed ipsos inhabiles, & incapaces esse ad huiusmodi beneficia quandoquocunque obtinenda, ipsaque siue iura ab ipsa statim prima resignatione, seu cessione, etiam si ipsæ aliis nullæ, aut inuafidæ essent vacauisse, & tunc vacare eo ipso.

2 Hæc publicatio statuta est, ne clandestinæ, simulatæ, & falsæ fierent resignaciones, ne resignantes ad resignata beneficia redeant, neve ordinarij collatores iure quod habent ad conferendum priuentur, neve parochiani suos pastores, & à quibus debeant sacramenta recipere, & decimas soluere ignorent.

3 Hæc constitutio comprehendit omnia beneficia cuiuscunque qualitatis sint. Quia signum illud vniuersale quodammodo, in dicta constitutione appositum hæc omnia comprehendit. Præterea id claris verbis Gregor. XIII. explicuit. Inquit enim de quibuscunque Ecclesiis, monasteriis, prioratibus tam virosorum, quam mulierum, dignitatibus, officiis, & beneficiis Ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis ordinum etiam militarium regularibus etiam electiuis, & manualibus, & etiam de iure patronatus laicorum illustrium, & aliis quomodocunque existantibus siue pacificis, siue in petitorio, & possessorio litigiosis, &c. Ex quibus manifestè constat comprehendi sub hac constitutione beneficia tam secularia, quam regularia, tam perpetua, quam temporalia, tam pacifica, quam litigiosa. Azor. 2. p. in sit. mor. lib. 7. cap. 2. q. 9. 5. imò etiam beneficia commendata, quia commendatio perpetua loco tituli habetur. Azor. q. 7. ver. quæret. Item non solum supradicta beneficia, sed etiam iura ad illa, si ex resignatione obtineant, publicare debent, Nam Gregor. inquit. Quæcunque dictorum beneficiorum resignaciones, necnon liti, & in iuribus quorumcumque cessiones, &c.

4 Solum beneficia consistorialia, quæque in consistorio conferuntur, qualia sunt Episcopatus, & Archiepiscopatus, ab hæc eximuntur publicatione iuxta consuetudinem receptam, Rebuffi in præx. reg. de publicand. gloss. 1. Flamin. lib. 11. q. 3. m. 25. Azor. dicta q. 5. Notanter dixi quæ in consistorio conferuntur; nam alia beneficia consistorialia minorâ, qualia sunt Abbatiæ, & Prioratus, quæque extra consistorium procedunt, publicari debent, vt in supradicta constitutione expresse cauetur, & notauit Azor. supra.

5 Deinde adstringit hæc constitutio quoslibet quantumcumque exemptos, etiam Romanæ Ecclesiæ Cardinales, qui beneficia ex resignatione obtinuerint.

Sed dubium est ex qua resignatione debeas obtinere? Et quidem si ex resignatione facta coram ordinario obtineatur, tenentur publicare ex quacunque resignatione obtinuerit. Quia in supradicta constitutione expressè cautur, ubi de beneficiis, quæ deinceps in manibus ordinario collatorum, &c. resignari etiam ex causa permutationis contingerit. Præterquam quod apud ordinariam duplex tantum resignatio fieri potest, vel simplex, vel ex causa permutationis. Aduertit tamen Garcia 11. p. de benef. c. 3. n. 189. hanc constitutionem quoad has resignationes, & permutationes coram ordinario factas, non esse vlti receptam, maxime in Episcopatu Abulensi, ubi nunquam, publicantur. Quod mihi durum videretur, nec facile crederem, præcipue cum Flam. lib. 11. q. 9. expressè dicat vbiq; esse receptam Neque appareat legitima causa cautandi huic constitutioni.

At si ex resignatione facta coram Pontifice beneficium obtinetur; non desunt qui existimant te non esse obligatum publicare, si ex simplici resignatione obtineas. Quia illa verba, *à tempore data sua gratis*, indicat videntur resignationem fuisse in fauorem: sic Garcia 11. p. de benef. cap. 3. n. 334. & 335. Sed verius existimo ex quacunque resignatione beneficium obtineas, te esse obligatum publicare. Quia Pontifex generaliter loquitur ibi, *omnes resignationes*, &c. Et quia eadem ratio militat in resignatione simplici, ac in resignatione in fauorem: sic Azor. 2. p. lib. 7. cap. 2. q. 7. vers. *quæri solet*. Quod intelligendum est, non solum de primo resignatario, sed de secundo, & tertio, ita vt si intra tempus concessum ad publicandum primus resignatarius in alium cedat, hic secundus cessionarius obligatus est publicationem facere, & beneficii possessionem accipere intra primum terminum publicationi designatum; sic expressè Pontifex ibi. *Pluresque quæ quotquot in alium, vel alios cessiones*. Et etiam in primum resignantem, vel cedentem retrocessionis termino prædicto nonnumquam lapsa intercesserint, ita vt vnus dumtaxat terminus omnibus his successibus, retrocessionibus decurrit, & qui postremam gratiam habuerit, publicationem huiusmodi facere, cætera quæ omnia hic præscripta eia eundem terminum præstare tenentur. Azor. dicto c. 2. q. 6.

Præterea extenditur hæc obligatio publicationis ad obtinentes beneficia ex resignatione, tamen si resignatio nulla sit, vt constat ex verbis. *Inhabiles, & incapaces sint ad huiusmodi beneficia quando vnique obtinentur, si ipsæ sive iura, ab ipsa scilicet prima resignatione, seu cessione, etiam si illa alius nulla, aut inualida esse vacauisse, & tunc vacare censentur eo ipso.*

Sed non est facile explicari, ex qua nullitate hoc sit intelligendum. Nam quod Flamin. lib. 11. de resignat. q. 7. num. 36. firmat, nempe intelligi solum de nullitate contingente ob non factam publicationem, mihi non probatur; quia Pontifex loquitur de gratis, quæ statim ab ipsa prima resignatione nullæ, & inualidæ essent vt ex supradictis verbis constat. Ergo non de gratis, quæ ob defectum publicationis nullæ esse contingunt, cum obligatio publicationis multo tempore post primam resignationem adueniat; & gratia obtineat ob non factam publicationem iterum publicari mandantur. Quapropter existimo hoc intelligendum esse de resignationibus nullis ex incapacitate occulta resignatarij; cum enim resignans cesserit beneficium, putans resignatarium capacem esse: ipseque resignatarius ex resignatione sibi facta acceperit, obligatus est publicare, tamen si resignatio ob eius inhabilitatem nulla fuerit.

Notanter dixi ex incapacitate resignatarij. Nam si nullitas contingit ex parte resignantis, eo quod incapax sit resignare, non video qua ratione resignatarius obligatus sit publicationem facere, si ei constat de tali impotentia. Quia tunc clarè intelligit non esse resignationem, nec sibi aliquod ius communicatum, sed omnino obligatum esse dimittere: Secus vero est cum ex sua parte resignatio non subsistit; quia potest impedimentum tollere, & illo sublato beneficium retinere, eaque de causa censet Garcia 11. p. de benef. c. 3. n. 279. accipientem beneficium ex resignatione facta ab eo, qui non habet aliunde, ex quo sustentari possit, non esse publicandum; quia resignans incapax est ad resignandum ex constitutione Pij V.

Item comprehendit publicatio beneficia resignata vacantia ob non factam publicationem. Nam licet hæc non videantur obtineri ex resignatione, sed ex noua vacatione ob non publicationem incurta. Quia tamen resignatio principium dedit; ea de causa Pontifex statuit eodem modo publicari debere. ibi. *Quicumque sic impetrans, aut gratiam etiam mori simili habens presertim cuiusque casu tempus prædictum à data concessionis gratis sibi facta huiusmodi, ac omnia, quæ cadens à iure prædicto debet præstare teneatur*. Azor. 2. p. in fin. moral. lib. 7. c. 2. q. 6. vers. *quæres item*. Garcia 11. p. ap. 3. 287. vbi bene aduertit, hunc impetrantem infra sex, vel nouem menses; & non infra tres publicare debere. Nam licet beneficium fuerit coram ordinario resignatum, non tamen est ab illo impetratum, sed à Pontifice, & pro omnibus Pontificis provisionibus sex vel nouem menses conceduntur. Hinc à fortiori constat; si beneficia coram ordinario resignata sint, nec prouisa in tempore præfixo, tu vero illa à Pontifice obtineas, obligationem habere publicandi. Quia vacant ex resignatione ad Pontificem deuoluta. Azor. 2. p. lib. 7. c. 2. q. 7. circa finem Garcia n. 301.

Ferd. de Castro, Sum. Mor. Pars 11.

Aliqui vero extendunt etiam hanc publicationem ad coadiutoriam cum futura successione; quia hæc videtur esse quædam resignatio eo, quod indigeat coadiutori, & coadiutoris consensu. Sed non est admittenda hæc extensio. Tum quia coadiutoria non est propria resignatio, cum per illam non dimittat beneficium resignans, sed solum consentiat, vt post mortem ipsius alteri conferatur. Tum quia verba constitutionis coadiutoris conuenire non possunt: non enim beneficii possessionem infra sex, vel nouem menses capere possunt. Gonz. reg. 8. cancell. gl. 5. p. 9. n. 72. Garcia 11. p. de benef. cap. 3. n. 275.

Tempus autem intra quod hæc publicatio facienda est, expressit Pontifex. Nam loquens de resignatione in curia sex menses constituit, si beneficium citra montes fuerit, vltra vero nouem. Loquens tamen de resignatione coram ordinario illiusque provisione, ipsi mensem constituit ad provisionem, & resignatario eundem ad capiendam possessionem, & tres menses ad publicationem faciendam. Huiusmodi sex, vel nouem menses computantur non à die resignationis, sed à die provisionis Pontificis, hoc est; à die, quo fuit supplicatio signata, & à Datario recognita, tamen si literæ non sint expeditæ. Quod verum habet, etiam si plures cessiones intra tempus ad publicandum fuerint multiplicatæ postremus inquam cessionarius obligatus est publicare à die primæ datæ supplicationis, vt expressè cautur in supradicta constit. & notauit Azor. 2. p. l. 7. c. 2. q. 4. Tres item menses pro provisione ordinario concessi computantur à die, quo ipse ordinarius beneficium consulit; ibi, *intra tres menses à die sibi facta provisionis*. Hinc collige, si beneficium coram ordinario resignatum impetres, quia ipse in tempore non prouidit, vel quia resignatarius non publicauit, sex vel nouem menses tibi concedi ad publicandum, quia non ab ordinario, sed à Pontifice gratiam, & provisionem habes. Garcia 11. p. cap. 3. n. 287. Azor. 2. p. l. 7. c. 2. q. 3.

Locum in quo hæc publicatio facienda est, clare Pontifex expressit, dicens esse Ecclesiam, in qua situm est beneficium, vel Ecclesiam si in pluribus situm sit, & cathedralam. Si autem est beneficium, vt vocant rurales; quia populo conuentuque caret, esse Ecclesiam parochialem, intra cuiusuis limites continetur, & cathedralam. Et si locus pesti, bello, aliisque manifestis periculis subiaceret, proximam parochialem assumendam esse. Si autem beneficium in ipsa cathedrali existeret, locum publicationis esse ipsam cathedralem si tamen ad nullam dioccesim pertinet, locum beneficii esse sufficientem. Azor. 2. p. in fin. l. 7. c. 2. q. 8. Garcia 11. p. c. 3. n. 274.

Modus huius publicationis est, vt cum ad missarum solemniam frequens populus conuenit, scilicet die festo in cathedra Ecclesie, seu loco publico, ex quo omnes audire possunt, notarius habens in manibus literas originales resignationis, seu carum transumptum alta, & intelligibili voce notum omnibus faciat, quemadmodum A. resignauit suum beneficium simplex constitutum in tali Ecclesia, vel curam talis Ecclesie in manibus sanctissimi, & de eo facta est gratia. B. vt apparet ex illis literis, seu ex illo transumpto, quod in manibus habet; exprimere inquam debet nomina, & cognomina resignantis, & illius cui est gratia facta, & qualitatem beneficii. Non tamen tenetur literas legere, neque carum datam. Flamin. lib. 11. q. 9. n. 41. Garcia 11. p. c. 3. n. 290. Azor. 2. p. in fin. l. 7. c. 2. q. 8. Insuperque tenetur hoc testimonium publicationis eodem modo ac dictum est valis Ecclesie affigere, neque opus videtur ipsas literas, aut carum transumptum ibi relinquere, tamen præxi contraurium obineat, sed non ex necessitate; sed ad maiorem abundantiam Flamin. dicta quest. 9. num. 56. & 59. Garcia à numero 296.

Pœna impostæ non publicantibus, neque possessionem capientibus, aut saltem pro possessione non instantibus intra tempus præfixum, est annullatio resignationis, & inhabilitas ad illa beneficia, siue iura quâodocumque obtinenda. Quam pœnam non euitat ex publicatione extra tempus constitutionis facta. Garcia 11. p. cap. 3. num. 304. neque ex possessione continuata etiam per triennium; quia triennis possessio non suffragatur non publicantibus, vt expressè constat ex ipsa constitutione, & notauit Azor. 2. l. 7. c. 2. q. 8. in fin. Flamin. q. 6. n. 7. & q. 7. n. 19. Garcia n. 313.

Hinc sit quemlibet posse hæc beneficia tanquam omnino vacantia impetrare; debet tamen concludenter probare non esse factam publicationem. Nam cum sit fundamentum suæ gratiæ, & in alterius præiudicium, concludenter probandum est: vt pluribus decisionibus Rotæ comprobatur Flamin. lib. 11. de resignat. q. 6. n. 71. & quasi. 10. num. 3. & q. 14. num. 5. Garcia. d. c. 3. n. 308.

Solum est dubium qualiter probare debeat. Nam cum non publicatio consistat in negatione, non apparet quo modo negatiua probari possit concludenter: Dicendum ergo est concludenter probari posse tum ex confessione patris, vt clarum est, tum ex literis non expeditis, vel non expeditis in tempore apto, vt intra terminum constitutionis defertur ad locum publicationis possint; quia hæc publicatio ostensio literis fieri debet, carentia autem expeditionis literarum optime probari potest ex libris cancellariæ, cameræ, & registro secreto patre citata;

quia cum ibidem remaneat omnium litterarum Apostolicarum testimonium, eo non apparente conuincitur litteras expeditas non esse. Vide Flamin. q. 14. n. 56. Garc. à n. 116. Ex eo tamen quod resignatus possessionem beneficii non obtinuit intra tempus, non conuincitur litteras non publicasse; quia ad publicationem litterarum non est necessaria possessio, ut bene dixit Garc. dist. 1. x. p. c. 8. n. 327. eaque de causa prouisus in forma dignum, si per ipsum non fiat quominus collationem habeat, & beneficii possessionem accipiat, satisfacit constitutioni Gregorianæ, si collationem petat, & pro possessione instet. Ergo ex collatione non facta non inferitur litteras publicatas non esse.

PUNCTVM III.

De vacatione contingente ob resignationem ex causa permutationis.

Cerissimum est permutatione beneficia vacare, cum vacent per renunciationem; quia permutatio vera est renunciatio. cap. 1. de rerum permutat. in 6. ibi resignatur. Et elem. 1. eodem tit. ibi resignata. & tradit pluribus allegatis Parif. lib. 11. q. 5. n. 19. Et lib. 12. q. 5. n. 19. Azor. lib. 7. c. 29. §. 2. o. Et c. 30. q. 19. Garcia 11. p. de benef. c. 3. à n. 3. Gonz. gloss. 14. à n. 32. Et 39. Sed qualiter permutatio faciendâ est, ut hanc inducat vacationem pergitur explicare.

§. I.

Quid sit permutatio, & ex qua causa faciendâ sit.

- 1 Expenditur quid sit permutatio.
- 2 An resignationis ex causa permutationis admissio sit beneficiorum collatio. Affirmant aliqui. Sed contrarium est verius.
- 3 Potest fieri collatio longo tempore post admissam beneficiorum resignationem.
- 4 Causa ob quam sit permutatio est sola necessitas, vel utilitas Ecclesie.
- 5 Coram ordinario permutatione factâ probanda est causa honestans permutationem.

Permutatio in presenti est mutua, & reciproca beneficiorum resignatio, quæ adiuuicem inter permutantes fit. cap. unico de rerum permutat. in 6. Et in Clement. 1. eodem tit. & tradunt omnes. Quapropter permutatio non nisi inter duos fieri potest, quorum vnus suum beneficium alteri cedit, ut sibi alius vicissim cedat. Azor. 2. p. inf. lib. 7. c. 30. q. 5. Nam triangulâris, vel quadrangulâris permutatio omnino prohibentur, quia non sunt veræ permutationes, sed potius resignationes conditionales, quales sunt si meum beneficium tibi cedam, ut tu cedas beneficium tuum meo nepoti, Gonzalez gloss. 14. n. 58. Garcia 11. p. de benef. c. 4. n. 12. Azor. supra. Permutatio ergo continet & reciprocam duorum beneficiorum collationem, & mutua illorum collationem. Nam resignans ex causa permutationis (sub ea conditione resignat, ut beneficium resignatario detur, & resignatarij beneficium sibi vicissim conferatur. Quapropter admissæ resignationem ex causa permutationis, eo ipso obligatur beneficia resignata compertuantibus conferre.

2 Sed dubium est, an horum beneficiorum resignationis admissio sit tacita illorum collatio? Affirmat Gonzalez gloss. 14. n. 44. Et seq. Et gloss. 15. §. 2. num. 57. & concludit de rigore iuris aliam collationem necessariam non esse, fieri tamen de facto, ut securius permutatio expediat. Moueri posset, Quia permutatio est cessio beneficij vnus in alterum, sub ea conditione ut alteri conferatur, & ipse tibi suum beneficium cedat. Ergo quovisque hæ conditiones perficiantur, cessio non tenet. Ergo non est locus cessionis admissio, nisi simul admittantur conditiones illius: illis vero admissis iam sunt beneficia collata, Ergo admissio resignationis ex causa permutationis est tacita beneficij collatio.

Sed contrarium tenendum est cum Garcia alios referente. 11. p. cap. 4. à num. 85. Nam beneficia compertuantibus dati non possunt, quovisque vacent. Ergo prius per resignationem illa beneficia vacent, quam conferantur. Potest ergo resignatio admitti, quia conferantur beneficia resignata. Non tamen admitti potest resignatio, quin simul admittatur conditio collationis illorum beneficiorum compertuantibus faciendæ, sed non factæ. Neque amplius probat contraria ratio.

3 Hinc fit longo temporis intervallo post admissam beneficiorum resignationem ex causa permutationis fieri collationem posse: imo sæpe prius vni ex permutantibus, & post modum alteri. Azor. 2. p. lib. 7. cap. 29. quæst. 28. Adde frequenter Pontificem admittere resignationem ex causa permutationis, & vni ex permutantibus, quia Romæ beneficium conferat, alteri autem mandatum de conferendo concedit in forma dignum, in quo manifestissime constat admissionem resignationis non esse benefi-

ciorum quæ permutantur, collationem, & concedit Gonz. gloss. 14. §. 2. n. 61.

4 Causa autem, ob quam permutatio fieri potest, vnica est, nempe necessitas, vel utilitas Ecclesie. Nam cum permutatio beneficiorum iure sit prohibita cap. Minoribus, de prebend. cap. quæsumus, de rerum permutat. præstat ne hæc prohibitio relaxetur nisi iusta, & legitima causa intercedente, quæ nulla alia videtur esse, nisi ea quæ cadat in Ecclesie necessitatem, vel utilitatem: sic alijs relatis Flamin. lib. 11. quæst. 5. num. 24. Garcia 11. p. c. 4. num. 45. Aduerto tamen vitæ inimicitias, æris intemperiem, aliaque corporalia damna compertuantium ad utilitatem Ecclesie reduci. Quia illis vitæ melius Deo seruii potest. sic Azor. 2. p. inf. lib. 7. cap. 30. q. 4. Garcia 11. p. cap. 4. n. 47. Adde utilitatem vnus ex compertuantibus in Ecclesie utilitatem cedentem præstare sufficientem causam permutationis, dummodo ex parte alterius permutantis damno Ecclesie permutatio non fit. Quia absolutè illa permutatio in utilitatem Ecclesie cedat Garcia n. 49.

5 Hinc fit si permutatio coram ordinario faciendâ est, obligatos esse permutantes allegare causam legitimam permutationis, & ordinarium illam examinare. Alias dispensatio nulla erit, ut pote in lege superioris facta absque causæ cognitione. Quod à fortiori procedit flante constitutione Pij V. §. 8. vñ. ad hæc vbi ordinarius conceditur admittere posse permutationes, quæ canonicis sanctionibus, & Apostolicis constitutionibus permutantur, & si secus factum fuerit, irritum esse decernitur. At nullæ aliæ permutationes canonicis sanctionibus sunt permittæ, nisi ex quæ cedunt in necessitatem, aut utilitatem Ecclesie. Ergo aliæ sunt omnino irritæ; & iuanes. Garc. dist. 11. p. c. 4. num. 44. Quod adeo verum est, ut etiam superioris testanti adesse causam ad permutationem faciendam fides adhibenda non sit, nisi causa cognitionem præmierit, sic ex Decio. Alciato, & alijs doct. Garc. loco alleg. à n. 34.

§. II

Quæ beneficia permutari possunt.

- 1 Omnia beneficia permutari possunt.
- 2 Amplia ad beneficia commendata.
- 3 Item beneficia manualia.
- 4 Item beneficia iurispersonarum.
- 5 Item reseruatæ.
- 6 Sed non litigiosa.
- 7 Item beneficia nondum possessa.
- 8 Procedit doctrina, esto beneficium vnum pro pluribus permutet.
- 9 Beneficium vnus permutari non potest, non permutatio cui est vnus.
- 10 Neque permutari potest, dum speratur vnio habitura effectum morte possidentium beneficium.
- 11 Intellegitur de vnione beneficij certis, & determinatis.
- 12 Item de beneficio vnus absolute, secus si vnus vnus sub conditione si per cessum, vel decessum, vel resignationem vacaret.
- 13 Supradicta sublimitari debent in resignatione coram Pontifice declarata vnione.
- 14 Quia si nulla facta mentione vnionis tenentur beneficia resignare.
- 15 Beneficia expectantæ resignare, vel permutare potest coram legitimo superiore.
- 16 Nunquam dari potest permutatio beneficij realis cum sit.

Regula generalis est omnia beneficia permutari posse, quia eorum permutatio utilis, & necessaria est Ecclesie, coactus ex toto tit. de rerum permutat. & tradunt omnes.

2 Amplia primo supradictam regulam ad beneficia commendata. Et quidem si in perpetuum commendata sint, seorsum conueniunt permutari posse: quia commendatio perpetua loco tituli succedit: sic alijs relatis docuit Azor. 2. p. inf. mor. al. lib. 7. c. 29. q. 11. Si autem sint ad tempus commendata, dubie quætionis est, an permutari possint, eo quod ij commendatarij non habent quid in alterum transferant, cum nec ius, nec titulum in beneficio habeant. Cæterum probabilis est autoritate eius, qui commendauit permutari posse, quia eius autoritate transferri poterit ius temporale, quod commendatarius habet. Sic Andr. Gambar. de permutat. benef. 2. par. n. 88. Azor. alijs relatis, q. 17. Garcia de benef. 2. q. n. 12.

3 Secundo extendit ad beneficia manualia, quæ licet perpetua non sint, sed ad nutum superioris amabilia, ex illius tamen autoritate transferri in alios possunt: Sic alijs relatis Azor. 2. p. 1. c. 29. q. 9. Rebuff. in prax. benef. de permutat. n. 49. Gonz. ad reg. & Cassell. gloss. 15. §. 6. n. 26.

4 Tertio extendit ad beneficia iurispersonarum an possint inquam permutari patrono consentiente? Quod si abique illius consensu permutentur, permutatio tenet, dum non contradicatur illo vero contradicente rescindenda est, nisi facta esset in magna Ecclesie utilitatem, ut superiori cap. diximus de resignatione in